

ANNO 90 NUMERO 2

MARZO/APRILE 2013

L'esperanto

Revuo de Itala Esperanto-Federacio

Rivista inviata in abbonamento agli associati FEI (vedasi p.2)
Prezzo di un singolo numero 2 € per l'Italia 3 € per l'Estero

Il "Guerriero di Capestrano" al sindaco di Mazara del Vallo

Poste Italiane S.p.A. - Spedizione in abbonamento postale 45%, D.L. 353/2003 (conv. in L. 27/02/2004 n.46) art.1, comma 1, DCB ROMA

Federazione
Esperantista
Italiana

ISSN 1974-9147

13002

9 771974 914006

Avantaĝoj de dulingvismo (2)

Renato Corsetti
pagina 3

Skribi, korekti, paroli

Daniele Binaghi
pagina 5

Pri la nomado en Esperanto

Renato Corsetti
pagina 7

"Guerriero di Capestrano"

Laura Gilda Paccagnella
pagina 9

Nova Sento

Samanta Chittolina
pagina 15

Cosa, dove, quando?

Fabio Bettani
pagina 18

L'ESPERANTO

ENKONDUKO

Esperanto: istruzioni per l'uso Il 5x1000 per l'Esperanto Codice fiscale della FEI 80095770014

Care amiche, cari amici soci e simpatizzanti,
noi tutti esperantisti vorremmo fare miracoli per la diffusione
dell'esperanto e dei valori cui si ispira. Ma c'è qualcosa di molto
semplice, alla portata di tutti e che non costa nulla: segnalare la
FEI come destinataria del 5 per mille della nostra contribuzione
fiscale.

Tutti coloro che fanno la dichiarazione dei redditi si ricordino di
indicare nell'apposito spazio il codice fiscale della FEI
80095770014 e tutto è fatto. Non c'è nessun aggravio di spesa:
praticamente decidete voi a chi deve andare il 5 per mille delle
vostre imposte, anziché lasciarlo decidere da altri.

Ricordatevi che questa risorsa rappresenta la più importante
voce di entrata per la FEI dopo le quote sociali. Ormai la nostra
Associazione non potrebbe più vivere senza questo aiuto e una
parte cospicua dei fondi raccolti vanno ai Gruppi locali per
finanziare le loro iniziative.

Ma perchè solo la metà dei soci ci offre questo sostegno? E
l'altra metà ha un vuoto di memoria al momento di compilare la
dichiarazione dei redditi?

Un'altra considerazione, credo legittima: ognuno di voi avrà pure
un parente, un amico disponibile ad offrire il suo 5 per mille
anche se non è esperantista! Basterebbe convincerlo. Non mi
sembra utopistico puntare a ricevere il doppio delle segnalazioni
rispetto al numero dei nostri iscritti! Così potremmo addirittura
quadruplicare l'attuale gettito di questa voce d'entrata e fare cose
grandi per la nostra cara lingua.

Si tratta di un bel sogno? Dipende solo da noi trasformarlo in
solida realtà. Dunque, rimbocchiamoci le maniche e
specialmente i nostri Gruppi si mobilitino per questo obiettivo.
Grazie per la collaborazione ed un caro saluto.

Il Presidente - Aldo Grassini

Direttore Responsabile e Redattore
Lege Respondeca Direktoro kaj
Redaktoro:
Pier Luigi CINQUANTINI
via Dante Alighieri, 2, I-01010 Blera
tel.0761 479 503 - revuo@esperanto.it
*****

Amministrazione - Administrejo:
FEI - Via Villoresi, 38 - I 20143 Milano
tel.02 5810 0857 - fax 02 3674 0711
fei@esperanto.it
<http://www.esperanto.it>
C.F.80095770014

*****

C. C. Postali - PoštKontoj:
C.C. postale FEI: n.37312204
IBAN: IT9400760101600000037312204
C. C. postale FEI libri (per l'acquisto di
libri): n.54614524
IBAN: IT11K0760101600000054614524

*****

C. C. Bancario - Bankkonto:
Banca Intesa - S.Paolo, Ag.002 Milano
IBAN: IT76Q0306909445100000007981
C. C. Bancario FEI libri
IBAN: IT46H0306909445100000009328
Conto UEA - UEA-Konto: iefa-p

*****

Comitato Esecutivo FEI - IEF-Plenuma
Komitato:
Aldo GRASSINI, presidente
Renato CORSETTI, vicepresidente
Laura BRAZZABENI, segretario generale
Francesco MAURELLI, cassiere
Davide ASTORI
Brunetto CASINI
Michael Boris MANDIROLA

*****

Pubblicazione riservata agli Associati.
Quote associative 2012 (comprensive di
€ 10 dell'abbonamento alla rivista, per
tutti gli associati tranne gli Associati
Familiari)
Associato ordinario € 28,00
Associato sostenitore € 84,00
Associato garante € 280,00
Associato fino a 25 anni € 14,00
Associato familiare € 14,00
Iscrizioni presso i gruppi locali oppure
direttamente presso l'amministrazione
FEI.

*****

La Gioventù Esperantista Italiana (IEJ) è
la sezione giovanile della FEI e ne fanno
parte gli Associati fino all'età di 30 anni.
La IEJ cura la redazione della rubrica
"Nova Sento" che compare in questa
rivista.

*****

Registrazione al Tribunale di Milano n.85
del 27 febbraio 1970.
Stampa: Tipografia Agnesotti - Str.
Tuscanese km 1,700 - 01100 Viterbo -
Tel.0761 251 025
Progetto grafico - Grafika ideo
Federica Ursig - Davide Amadei

*****

In copertina: Il presidente Grassini
consegna il Premio Guerriero di
Capestrano all'On.Nicola Cristaldi

L'AVANTAJOJ DE DULINGVISMO (2)

Renato Corsetti

Kiel produkti dulingvan aŭ tri-lingvan infanon?

La unua fazo de la produktado estas la tradicia. Nenio aparta pri tio. Temas pri la bone konata sistemo de Adamo kaj Eva. Post tio la opinioj komencas varii. Kelkaj opinias, ke estas oportune paroli jam en pluraj lingvoj al la bebo en la patrina ventro je, ekzemple, 7 monatoj. Kelkaj aliaj pensas, ke tio ne estas bezonata aŭ ke la influo de tio estas minima. Ĉiuokaze estas fakteto, ke pluraj eksperimentoj montris, ke bebo al kiu oni regule legis difinitan fablon dum li estis en la ventro de la patrino, rekonas tiun fablon meze de aliaj fabeloj, kaj montras tion per tre pli rapida suĉado (tiel beboj signalas, kiam ili estas tre malgrandaj). Ĉiuokaze ni forgesu pri tio, kaj okupigu pri la momento, kiam la infano naskiĝas. Estas kelkaj grandaj pensolinioj pri kiel la gepatroj devas konduti lingve ekde tiu momento. Ne atendu ekiparoli, kiam la bebo estas pli granda kaj "komprenas". Beboj komprenegeas tuj.

Unu persono -unu lingvo

De la unua momento la gepatroj ekiparolu al la bebo en la lingvoj, kiujn ili volas, ke li parolu, ekzemple la patrino ruse kaj la patro Esperante, kaj ili daŭrigu tiun sistemon sen ŝanceligoj dum la tuta posta vivo. Ĉu pluvas, ĉu ventas, ĉu ĉeestas la bopatrino aŭ la kuracisto oni daŭre parolu al la infano en la "gusta" lingvo, kaj eventuale traduku por la aliaj ĉeestantoj, se estas grave, ke ili komprenu. Ekzemple: "Danku la avi-

non! [kaj turniĝante al la avino] *Di' grazie a nonna!*" Unu problemo, kiu ofte levigas ĉi-rilate estas la demando: kiu parolos al la bebo la lokan lingvon, la italan en la ekzemplo de miksa esperantista paro loĝanta en Italio. La respondi estas simpla "Principe neniu, ĉar tio ne estas bezonata." La loka lingvo, la itala en nia okazo, asertas sin mem, malgraŭ tio, ke la gepatroj eventuale ne volas. Estas tro da parolantoj de la itala, la geavoj kaj aliaj parencoj, la televideo, la homoj en la strato, ktp. Simple ne estas eble vivi en Italio kiel bebo kaj ne lerni la italan. Mi konis iam germanan-usonan familion, kiu provizore loĝis en Italio, atendante reiri al Usono baldaŭ. Ili tute ne havis intereson, ke la infano lernu la italan. Ili parolis al ĝi (mi vere ne memoras la sekson de la infano) en la germana kaj en la angla. La unua vorto, kiun la infano diris estis "grazie!", kaj la gepatroj demandis sin kiel ĝi povus esti lerninta tiun vorton. Ĉiu plenkreska italo kiu restis nur 10 tagojn en Sharm-el-shejk, kaj tute ne deziris lerni la araban, certe lernis almenaŭ unu vorton "Shukran" = "Dankon!" kaj eble ankoraŭ kelkajn aliajn. Rigardu ĉiujn infanojn de enmigrintaj familioj, en kiuj oni parolas hejme nur en la bangla (bangadeša, se vi volas). Ili tamen lernas la italan, kaj ne aŭskultu konsermemajn instruistinojn. Ili parolas ĝin same bone kaj kun la sama loka elparolo de la samaĝaj italaj infanoj. La problemoj apartenas nur al la infanoj,

kiuj jūs alvenis. Ankaŭ la plej granda lingvisto havus problemojn paroli en la mongola la tagon post la alveno al Ulanbataro. Alia problemeto estas, ke la du gepatroj prefere devas kompreni ĉiujn lingvojn, kiujn la infano parolas. Tio ne estas devo absoluta, sed granda preferindajo, ĉar la konversacioj cirkaŭ la manĝotabolo daŭre saltas de unu lingvo al la alia. Ekzemple: Patro al infano: "Ĉu vi bonvolos doni al mi la salon?", Patrino al infano: " (en la rusa) *Dove hai nascosto il sale?*", Avino al patrino "(en la rusa) Io ho il sale." ktp. Mi mem konis familion, en kiu la patro parolis al la infanoj itale kaj la patrino germane. Post iom da tempo la patro mem komencis viziti kurson pri la germana, por kompreni tion, kion la patrino diras al la infanoj, kaj kion ili respondas al ŝi.

Unu situacio - unu lingvo

Alia sistemo, kiu solvas kelkajn el la problemoj de la antaŭa metodo (kiu, cetero, estas la plej uzata) sed kreas aliajn problemojn estas tiu konata kiel "unu situacio - unu lingvo". Tio signifas, ke la lingvo varias, kiam varias la konkreta situacio. Ekzemple, kiam la infano estas hejme sola kun la patrino la lingvo estas la rusa. Kiam la patro revenas hejmen la lingvo fariĝas Esperanto, kiam la familio promenas ekster la domo, vizitas la Italajn geavojn, ktp. la lingvo estas la itala. Evidente la lingvo iĝas la rusa kiam la familio vizitas la rusajn boparencojn. La ĉefa problema de ĉi tiu metodo estas, ke ĝi

postulas ke kaj la patro kaj la patrino parolu relative bone ĉiujn koncernatajn lingvojn. En la antaŭa metodo "Unu persono - unu lingvo" vere suficias, ke ĉiuj komprenu ĉiujn lingvoj (sed bone parolu unu el ili), sed en ĉi tiu metodo ĉiuj vere devas paroli ĉiujn lingvojn almenaŭ en akceptebla maniero. Sed, se ĉiuj parolas ĉiujn lingvojn, la sistemo funkcius tre bone. En la familio de mortinta esperantisto el Kanado oni alternis inter la franca, la angla kaj Esperanto. Kiam la infanoj estis jam grandaj oni faris familiaran ludon: unu el la familiaro ekkantis la francan himnon kaj de tiu momento ĉiuj devis paroli france [se iu ne faris li devis pagi punon], kiam unu ekkantis "la espero"n, ĉiuj devis paroli en Esperanto, ktp.

Unu tempo - unu lingvo

Ankaŭ ĉi tiu sistemo, kiu unuarigarde ŝajnas iom stranga, donas bonajn rezultojn. Konata itala esperantlingva familio parolis matene en la itala kaj posttagmeze en Esperanto kun ege bona rezulutoj. Kompreneble en la realo ĉiuj familio devas adapti ĝin al sia situacio, sed ne estas malfacile imagi alterniĝon de ĉi tiu speco: en la labortagoj dum la tagaj horoj ĝis la momento, kiam la patro revenas hejmen, ĉiuj parolas itale, dum la vesperoj kaj la semajnfinoj, kiam la patro estas hejme, ĉiuj parolas Esperante. Ankaŭ ĉi tiu sistemo postulas ke ĉiuj membroj de la familio parolu ĉiujn lingvojn.

Sensisteme

Kiel vi rimarkis la sistemoj priparolitaj provas ligi la uzon de difinita lingvo al difinita homo aŭ situacio aŭ tempo. Tio faciligas al la infano distigi inter la lingvoj kaj scii kion li devas paroli al kiu kiam. Por beboj ĉio estas natura kaj akceptebla. Homoj dividiĝas en du malsamaj specoj, viroj kaj virinoj. La bebo lernas kaj akceptas tion, kio por eksterteranoj estas tre mallogika. Li simile povas kompreni kaj akcepti ke en la mondo virinoj parolas ruse kaj viroj itale, aŭ ke en la mateno oni parolas germane kaj en la posttagmezo turke.

Kial ne? Kial homoj ne havu tri krurojn? Tio estus ege utila, kiam oni riskas fali pro glacio. Infanoj, verdire, estas malgrandaj sed tre potencaj komputiloj kaj malofte eraras pri la lingvo, kiun ili devas paroli. Ili eĉ protestas, se la patrino parolas al ili en la "malgusta" lingvo. Tio okazas eĉ tre frue, kiam ili mem ankoraŭ ne parolas. Vi ne povas trompi 4-monatan bebon kaj abrupte ŝanĝi la lingvon, kiun vi kutime uzas kun li. Minimume li aŭ ŝi turnas la vizagón al la aliaj flanko aŭ ploras. Sed pliaj esploroj ankaŭ montris, ke en multaj el la realaj situacioj la gepatroj kaj la tuta socio miksaas du lingvojn sen aparta kohera regulo. Multaj esploroj estis faritaj en regionoj kun malplimulta lingvo, ekzemple Alzaco kie la homoj transiras de la germana dialekto al la norma franca, sed tio validas ankaŭ pri la italaj dialektoj. Se mi parolas kun Gianfranco Molle, la Esperanto-kantisto, kiu loĝas en vilaĝo apud la vilaĝo de miaj gepatroj, ni baze parolas formon de dialektigita itala aŭ italigita dialektlo sed daŭre alternas inter ĝi kaj la itala (kaj foje Esperanto) depende de la kunparolantoj, de la tempo, ktp. Mi konas pakistanan familion en Italujon, kiuj konstante kaj laŭ malfacile kompreneblaj reguloj saltas inter la urdua, la itala kaj la angla (temas pri klera pakistana familio, kiu studis en anglalingvaj universitatoj). Ĉiuokaze la rezultoj de la esploroj montras, ke ankaŭ en tiuj situacioj en la fino infanoj lernas ĉiujn koncernatajn lingvojn. Certe ili bezonas pli da tempo por distingi inter la lingvoj, sed en la fino ili parolas precize same kiel la gepatroj. Tio ne estu invito ne sekvi la regulojn, ĉar ŝajne tio malfaciligas la vivon de la infanoj, kaj tio certe funkcius en mikslingvaj regionoj, sed se oni devas intrui la rusan en Palestrina, estas pli bone paroli ĝis daŭre, ĉar vi estas la sola fonto de la rusa por la bebo. Alia danĝero de la sensistemeco en nemikslingvaj regionoj estas, ke en la fino la bebo parolas nur la lokan lingvon, kiu certe estas la plej fortaj. Se

en Palestrina ankaŭ la patrino komencas paroli foje en la itala, la tre ruza bebo tuj komprenas, ke li ne bezonas lerni la rusan, kaj, ĉar neniu parolas la rusan en Palestrina, li tute ne lernos ĝin.

Preter la metodo, la vera grava faktoro

Ni ĉiuj scias, ke lernante fremdan lingvon po unu horon ĉiusemajne, eĉ se vi lernas ĝin dum 50 jaroj, en la fino vi ne parolos ĝin bone. Fakte la vere ĉefa faktoro estas la tempo, dum kiu oni aŭdas la lingvon. Ni pensu pri infano, kiu parolas ruse kun la patrino, itale kun la avino, kiu kunloĝas, kaj Esperante kun la patro. Kiam la infano estas tre malgranda versajne la rusa superregas, kaj ĝi konos 30 vortojn en la rusa, 15 en la itala, se ĝi (=li aŭ ŝi) restas sufiĉan tempon kun la avino kaj 1 vorton en Esperanto. Tio tuj ŝanĝigas se la patro ferias kaj ludas kun la infano la tutan tempon. Aliorte neniu povas postuli ke infanoj same bone konu ĉiujn lingvojn, se oni ne uzas ilin kun ĝi. Bonſance la vivo havas pluraj fazojn, kaj ekzemple la itala, kiu povas esti apera parolata dum la unuaj jaroj, abrupte iĝas plej fortaj, kiam la infano vizitas la infanvartejon. Esperanto povas iĝi fortaj, se la infano renkontas aliajn infanojn, kiu parolas Esperanton. Dum la ferioj en Rusujo la rusa reportiĝas, ktp. Pro tio la ĝeneralaj reguloj devas esti: helpu la plej malfortan lingvon. Se vi volas instrui la rusan kaj Esperanton en Palestrina, vi devas provizi vin per ruslingvaj kaj Esperantlingvaj filmoj, libroj, ktp. kaj provi kiel eble plej paroli en la rusa kaj en Esperanto. Forgesu pri la itala kaj la italoj. Ili insistos plurparoli itale kaj per tio instruoj vin al via infano. Ĉiuokaze la itala televido parolas en la itala. Vi ne bezonas helpi la aliaj lingvojn. Dirinte tion, ni nur diru, ke ĉio ĉi estas en la intereso de la infano. Rerigardu la antaŭan parton de ĉi tiuj du artikoloj kaj vi malkovros, ke paroli du aŭ pli da lingvoj igas vin pli mense elasta.

INFORM@DIKO

Skribi, korekti, paroli

Daniele Binaghi

Mi pardonpetas: mi vere intencis skribi artikolon pri la programaroj, kiuj abundas en interreto por la tiel diritaj "plurfunkciah telefonoj" (tiuj de Apple kaj Samsung estas la plej famaj). Sed mia nuntempa profesio postulas multe da tempo, kaj ne havis la eblecon eluti ilin ĉe mia poŝtelefono por provi kaj taksi. Mi promesas ke mi faros, komencante de la venonta artikolo.

Tamen, bonŝance mi trovis sufiĉe da argumentoj pritraktindaj, danke al interreto kaj, fakte, en interreto mem...

Skribi

Kontakto estas dumonata, ĉefe porjunulara revuo pri landoj, popoloj, kulturoj, socio kaj politiko de TEJO. Inter ĝiaj paĝoj oni ĉiam trovas facilajn artikolojn, kiuj celas komencantojn kaj uzas nur radikojn, kiuj troviĝas en speciala lista (<http://remush.be/tezauro/Kontakto.html>).

La samideano Magnus Murr ekhavis ideon konstrui programaron, kiu kontrolu ĉu iu ajn esperanta teksto enhavas nur la radikojn en la lista de "tre facilaj" kaj "facilaj" vortoj uzata de Kontakto. La programaro,

nomita "facililo", estas senpage uzebla ĉe la paĝo <http://legoscia.github.com/facililo/>, kaj permesas al vi, ekzemple, unue verki tekston per normala lingvo kaj poste simpligi ĝin, montrante per malsamaj koloroj la tre facilajn, facilajn kaj nefacilajn vortojn. Kiel diras Magnus, la facililo ankoraŭ ne estas perfekta: nur kontrolas ĉu iel eblas konstrui la enskribitajn vortojn per la permesataj radikoj, volonte akceptas sensencajn vortojn, kaj neniel kontrolas gramatikon. Tamen, helpas: tiu ĉi artikolo enhavas, laŭ ĝi, 340 tre facilajn kaj 57 facilajn vortojn, kaj 100, kiuj ne troviĝas en la lista (sed inter ili estas Apple kaj eĉ TEJO mem), kaj mi ĝin povas uzi por ŝanĝi tiujn 100.

Korekti

Por kontroli la gramatikon, oni povas uzi alian helpilon, nomata ĝuste "lingvohelpilo" (<http://visl.sdu.dk/lingvohelpilo>): oni simple algluu la taksotan tekston kaj klaku la butonon "Kontroli". Verdire, lingvohelpilo ne nur ne perfektas, sed ankaŭ ne tro bonas: se mi entajpas la frazon "Ver dire, lingvohelpilo ne nur ne perfektas, sed ankaŭ ne tro bonas: se mi intajpas tiun ĉi frazon", ĝi korekte sugestas ŝanĝi "intajpas" per "entajpas", sed poste ne rimarkas la spacoj inter "ver" kaj "dire" kaj ne scias kiel korekti la duoblan "b" en "bbonas". Sed oni povas ĝin konsideri kiel ĝermo, kaj verŝajne en proksima estonteco ĝi povos esti tute fidinda kaj utila.

Lingvohelpilo	Agordoj	Enkonduko	Kunlaborebloj	Realigoj	Pri la projekto	Pli da informoj												
<p>Ver dire, lingvohelpilo ne nur ne perfektas, sed ankaŭ ne tro bonas: se mi intajpas tun ĉi frazon entajpas intajpas</p> <p>La lingvohelpilo trovis 3 lokojn, kiuj eble estas eraraj. Eble vi volas korekti illin.</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>Gramatikaj</th> <th>Literumaj</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Molaj</td> <td>0</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>Malcertaj</td> <td>0</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>Sume</td> <td>0</td> <td>3</td> </tr> </tbody> </table>								Gramatikaj	Literumaj	Molaj	0	0	Malcertaj	0	0	Sume	0	3
	Gramatikaj	Literumaj																
Molaj	0	0																
Malcertaj	0	0																
Sume	0	3																

La cimoj daŭre abundas en lingvohelpilo, sed ĝi helpas...

Paroli

Same utila kiel povus esti la programo "Text-to-speech" de la firmao Oddcast (http://www.oddcast.com/home/demos/tts/tts_example.php?var=1), kiu kapablas laŭlegi skribitan tekston en 32 lingvoj, inter ili ankaŭ en Esperanto. Oni simple elektu nian amatan lingvon, ĉe "language", kaj enmetu tekston ĉe "enter text", por audi la vocon de la avatario Ludoviko. La kvalito de esperanta prononcado estas ankoraŭ mankohava, sed ekzemple la itala estas sufiĉe bona, kiel ŝajne aliaj lingvoj (László Szilvási, kiu raportis pri la programo en Ret-Info, diras ke la hungara estas surprize tre bona, normale uzebla). Gis nun eble nur ludilo, sed ĝi facile pensigas pri eblaj uzoj, kiel ekzemple por helpi blindulojn, kaj ankaŭ por lingvaj kursoj...

The screenshot shows a user interface for text-to-speech conversion. At the top, there's a portrait of a man in a suit, identified as the voice 'Ludoviko'. Below the portrait is a control panel with the following fields:

- Enter Text:** Saluton kara, kiel vi?
- Language:** Esperanto
- Voice:** Ludoviko
- Effect:** none
- Level:** (dropdown menu)
- Say It** button

Ludoviko bone parolas, kaj ankaŭ june aspektas

<http://shockdown.com/open/grillo/>

Per l'UE i cani europei devono abbaiare nella stessa lingua

(<http://disvastigo.esperanto.it> - 01.04.2013)

Zamenhof-strato por Zamenhof-doktoro

Pri la nomado en Esperanto

Renato Corsetti

1. Enkonduko

Ne plu troveblas en Italuj la bele romantikaj lernolibroj, en kiuj la ĉapitreto pri tio, kion ni pritraktas nun, komenciĝis per la senmorta frazo *"Dicesi complemento di denominazione, quello che..."* [Oni nomas 'nomad-esprimo' tiun, kiu....]. Nun en tre granda gramatika lernolibro pri la itala¹ oni limigas al ĉi tiu linio sub la ĝeneralaj pritraktado de la prepozicio "di": *Denominazione: "la città di Trieste", "l'isola di Capri", "il mese di maggio", "il titolo di dottore"* [la urbo Triesto, la insulo Kapri, la monato majjo, la titolo doktoro]. Aliflanke en la itala la afero ne estas tiel simpla, ĉar oni diras *"il dottor Rossi"* kaj *"il professor Verdi"* sed ankaŭ *"via Garibaldi"* [doktoro Rosi, profesoro Verdi, strato Garibaldi]. Oni rakontas ke la diablo provis kompreni la distingojn inter *"La stazione di Milano"*, *"La stazione Milano centrale"* kaj *"La stazione Milano Centrale di Milano"* [La stacidomo de/en Milano, La stacidomo Milano Ĉentrale, La stacidomo Milano Ĉentrale en Milano] kaj post sep jaroj rezignis kaj komencis lerni la sanskritan. Efektive ankaŭ mi ne vere scias kial oni diras *"La città di Roma"* sed *"Il fiume Tevere"* [La urbo Romo, La rivero Tevere] kaj tiel multe pli, ekzemple: *"Il palazzo Garibaldi a Milano è da visitare."* kaj *"A Milano c'è il pa-*

lazzo di Garibaldi, che poi i figli hanno ristrutturato." [En Milano estas vizitinda la palaco Garibaldi, En Milano estas la palaco de/apartamento al Garibaldi, kiun poste la gefiloj rearanĝis].

Almenaŭ en la latina la afero estis pli simpla kaj pli simila al Esperanto. Neniu vorteto estas inter la anonc-vortoj, ekzemple "urbo" kaj la vera nomo. La gramatika kazo estas la sama.

- *Urbs Roma est maxima.* La urbo Romo estas tre granda.

- *Romani oppidum Alesiam oppugnabant.* Romanoj batalis kontraŭ la urbo Alesia.

- *Filium nomen Fabium dat.* Donas al sia filo la nomon Fabius/Fabjo.

2. En Esperanto

Bonſance Esperanto estas simpla kaj aparta regulo pri nomado ne estas en la 16 reguloj. Zamenhof evidente taksis la aferon ankoraŭ pli simpla ol estas la cetera lingvo. Oni devas iri al la ekzercaro por trovi ion. Cetere, kiam vi estas laca pri la vivo kaj pri Esperanto, simple relegu la Fundamenton, kaj vi reakiro fidon en la vivo kaj en Esperanto. La sola legado deviga por esperantistoj estas tiu, sed parodokse la instruistoj provas teni ĝin tre kaſita. Ĉiuokaze en la ekzercaro ni trovas:

- El la tri leteroj unu estis adresita: al Lia Episkopa Moſto, Sinjoro N.; la dua: al Lia Grafa Moſto, Sinjoro

P.; la tria: al Lia Moſto, Sinjoro D.

- La doktoredzino A. vizitis hodiaŭ la gedoktorojn P.

Tio sufiĉas por kompreni, ke en Esperanto la vera nomo sekvas senpere la vorton, kiu priskribas la homon.

Saman regulon oni sekvas por ĉiuj aliaj okazoj de nomado per sistemo de anoncvorto kaj vera nomo.

La Plena Analiza Gramatiko² prezentas la problemon en sia sekcio 132, al kiu ĝi donas la titolon "nominacio". Se vi volas pasigi viajn kristnaskajn feriojn provante kompreni tiun sekcion, simple eklegu ĝin. Se vi ne havas tiom da tempo, simple kredu min. En la fino ĝi konsilas diri: "La nove elpensis lingvo, kiu havas la nomon Esperanto. [Zamenhof], "Ĉu vi vizitis la urbon Parizo?". Kiel vi rimarkas la vera nomo eĉ ne prenas la akuzativon. Ĝi estas nur dependaĵo de la anoncvorto. Komparu: "Mi konis Zamenhof-on" kaj "Mi konis doktoron Zamenhof.". Esence la PAG konsideras la anonc-vorton (urbo aŭ doktoro) kaj la veran nomon unu bloko, en kiu nur la unua povas iĝi akuzativa, se tio estas bezonata. Ĉiuj ceteraj paĝoj pri la temo klarigas la okazojn, en kiuj tiu bloko povas esti rompita (ekzemple: Mi vidis belan urbon, Romon.)

La nova kompleta gramatiko, kiu

estas ankaŭ reta, kaj kies nomo estas "Plena Manlibro de Esperanta Gramatiko" havas tutan ĉapitron pri mia temo³, kiun ĝi nomas "identiga priskribo", kaj kiun ni parte kopias ĉi-sube:

"O-vorta frazparto povas havi rektan priskribon, kiu montras la identecon de la afero, normale per ĝia propra nomo. Tia identiga priskribo staras ĉiam post sia ĉefvorto, kaj ne havu N-finajon aŭ rolvorteton:

- Tio estis en la monato Majo.FA3.18 La monato nomiĝas "Majo". Majo estas identiga priskribo de la vorto monato.
  - Esperantisto estas nomata ĉiu persono, kiu scias kaj uzas la lingvon Esperanto. OV.238 Esperanto estas la propra nomo de la lingvo. Kvankam lingvon havas N-finaĵon, la identiga priskribo ne havu tiun finaĵon.
  - Ĝis morgaŭ li devis ellerni parke-re ĉiujn urbojn en la provinco Zelando. FA3.130
  - Ni vizitis la urbon Parizo.
  - La ĉefurbo de Britio estas Londono, sed ankaŭ en Kanado kaj Usono oni havas urbojn Londono.
  - La artikolo "la" estas uzata tiam, kiam ni parolas pri personoj aŭ objektoj konataj. FE.27
  - Tiu programero okazos en salono Zamenhof. La salono estas nomata "Zamenhof".
- Identigaj priskriboj ofte aperas post titoloj kaj similaj esprimoj:
- Sinjoro Petro kaj lia edzino tre amas miajn infanojn. FE.18
  - En la sekstanta mateno patro Giuseppe eliris. FA1.141
  - Karlo vidis tie profesoron Paŭlo Jenkins.

Zamenhof iafoje tamen uzis N-finaĵon ĉe identigaj priskriboj, ĉar liatempe la reguloj ankoraŭ ne estis klaraj.

Ne uzu la rolvorteton de antaŭ identiga priskribo: *la urbo de Nov-Jorko*, *la ŝtato de Kalifornio*, *la

popola respubliko de Ĉinio*. De en tiaj esprimoj povas nur montri apartenon: la urbo, kiu apartenas al Nov-Jorko, la ŝtato, kiu apartenas al Kalifornio.

De povas tamen esti tute korekta en iaj esprimoj, kiuj similas al identigaj priskriboj, sed kiuj vere montras apartenon:

- Anglujo estas unu parto de la Unuiĝinta Reĝlando de Britujo kaj Norda Irlando. La reĝlando ne nomiĝas "Britujo kaj Norda Irlando", sed konsistas el la du partoj Britujo kaj Norda Irlando."

Mi uzis longan citaĵon de PMEG sed iom simpligis ĝin, por ke ĝi estu tute klara. Nun la nomado en Esperanto ne plu devus prezenti misterojn por vi. Provu ekzerci vin per ĉi tiu frazo: Alaho vokis sian profeton Muhamado kaj diris al li, ke li iru al la urbo Madino kaj poste konkeru la urbon Makao.

3. Kaj tamen, kial la Zamenhof-strato?

Do, inter la strato Garibaldi kaj la strato Vittorio Emanuele devus esti la strato Zamenhof. Sed tre pli verajne vi trovos la Zamenhof-straton. La fakteto estas, ke dum latindilingvanoj eraras pri "La urbo de Parizo", germanoj pensas, ke ili rajtas erari pri formoj kiel "Zamenhof-strato".

Kiel vi povas vidi la germana estas la germana kaj ĝiaj reguloj ebligas diri frazojn de la speco: "Inter la Garibaldi-strato kaj la Vittorio Emanuele-strato estas la

Zamenhof-strato." Tiel komenciĝis la uzo de tiu esprimo "Zamenhof-strato", kiu kreskis kaj disvastiĝis, malgraŭ tio, ke ĝi kontraŭas la sistemon de nomesprimoj en Esperanto. Post la germanoj venis la anglalingvanoj, kiuj same estas germanoj lingve, nur ke ili ne uzas longajn kunskribatajn vortojn. Ili, tamen, sekvas la saman sistemon. Ekzemple serĉu iomete en la reto kaj vi trovos la "Georgia State University law review", kiu en la itala estus la "Rivista giuridica della Università Statale della Georgia" kaj en Esperanto "Jura revuo de la Ŝtata Universitato de Georgio".

Kiel vi vidas la ordo estas precize mala.

Tio klarigas la formojn kiel "Meksikurbo" aŭ "Ho Chi Minh urbo", kiuj simple kontraŭas la nomad-sistemon de Esperanto. Ne estas io alia por diri.

Kion fari? Verŝajne nenion. Simple ni legu la Fundamenton kaj imitu ĝin kaj diru al aliaj, ke iliaj nompropoj en Esperanto ne funkcielas.

1) Serianni, L. e Castelvecchi, A. (2004), Grammatica Italiana, Torino: UTET, pag. 283.

2) Kalocsay, K. kaj Waringhien, G. 1980, Plena Analiza Gramatiko de Esperanto, Roterdamo: Universala Esperanto-Asocio, paĝ. 186.

3)http://bertilow.com/pmeg/gramatiko/specialaj_priskriboj/identiga.html

Premio "Guerriero di Capestrano"

Laura Gilda Paccagnella

Momento del concerto del Coro dell'Accademia Musicale di Pescara

Pescara, 2 marzo 2013
Consegna del premio
"Guerriero di Capestrano per
la difesa dei diritti linguistici
dell'uomo".
Sabato 2 marzo nella sala
Tinozzi del Palazzo della
Provincia di Pescara ha avuto
luogo un incontro con
l'Associazione "Una voce per

il Mondo - Pescara Esperanto-
Gruppo" per consegnare al
sindaco di Mazara del Vallo,
on. Nicola Cristaldi, il premio
Guerriero di Capestrano.
Proprio nello spirito della
lingua internazionale il
sindaco Cristaldi ha trovato
nell'esperanto un aiuto e un
supporto per una armoniosa

coabitazione, nella sua città,
di lingue e culture diverse.
Allo stesso tempo, con la
diffusione dell'esperanto nelle
scuole di Mazara e il
coinvolgimento della
popolazione sia al congresso
italiano della scorsa estate che
con i congressisti, il sindaco
ha dato un aiuto e una

ulteriore espansione alla lingua internazionale. Questo meritato premio era quindi anche un ringraziamento da parte dell'intera comunità esperantista.

L'Associazione "Una voce per il Mondo – Pescara Esperanto-Gruppo", presieduta dalla prof.ssa Anna Maria Colacicchi, ha organizzato, per la consegna del premio, un pomeriggio con eventi importanti quali le due conferenze dei proff. Federico Gobbo e Carlo Minnaja ed uno splendido concerto da parte del coro dell'Accademia di Pescara. La manifestazione è stata sponsorizzata dalla Fondazione Pescarabruzzo, dall'Assessorato alla Cultura della Provincia di Pescara, dall'Assessorato alla Cultura del Comune di Pescara, oltre che dalla FEI e dalla stessa Associazione.

Alla presentazione della prof. Colacicchi è seguito l'intervento del prof. Gobbo, intitolato "L'utopia che diventa realtà: le città dell'Esperanto da Bialystok a Mazara del Vallo". Dopo una breve introduzione sul concetto di utopia, l'oratore ha illustrato le città dell'esperanto: prima fra tutte Bialystok, la città natale di Zamenhof, con il Centro Zamenhof e l'hotel Esperanto, dove vengono offerti servizi per il turismo esperantista; successivamente Herzberg am Harz, dove è presente una toponomastica bilingue e dove il sindaco, assieme a quello della città di Gora (Polonia) gemellata con Herzberg, ha introdotto nelle scuole lo studio dell'esperanto utilizzandolo anche come lingua-ponte negli scambi tra

le due città; infine Mazara del Vallo, gemellata con Bialystok, città dove convivono 25 lingue diverse e dove lo studio dell'esperanto è stato introdotto nelle scuole (progetto Comenius), dove è attivo il Centro di esperanto e Intercultura e nel cui sito web appaiono varie pagine in esperanto.

Il prof. Minnaja ha tenuto una conferenza dal titolo "Percorsi paralleli: L. L. Zamenhof, personalità dell'UNESCO e L. Pirandello, premio Nobel" nella quale ha illustrato le vite dei due personaggi, il loro amore per la letteratura tramite la quale si può raggiungere l'anima delle persone, l'essere entrambi traduttori ("non si può essere un buon poeta originale se non si è un buon traduttore"), il loro interesse per le lingue minoritarie, l'essere entrambi giornalisti, entrambi attenti filologi tanto da creare parole nuove (come anche D'Annunzio), le loro onorificenze. Durante la conferenza Caterina Gaspari, una giovane cantante del coro, ha letto pagine di Zamenhof sul problema della ricerca della patria da parte degli ebrei e il suo discorso inaugurale a Ginevra nel 1906. Il vicesindaco, avv. Bernardo Fiorilli, si è complimentato per la manifestazione ed ha garantito il suo appoggio per iniziative a favore dell'esperanto. Il dott. Guerino Testa, presidente della Provincia, ha ringraziato chi lo ha introdotto nel mondo della lingua internazionale ed ha garantito il suo contributo a iniziative che riguardino l'esperanto. Il presidente della

FEI, prof. Aldo Grassini, ha ringraziato a nome della Federazione tutti coloro che contribuiscono alla diffusione dell'esperanto e in modo particolare il Sindaco di Mazara del Vallo.

La consegna del premio Guerriero di Capestrano è stata effettuata dalla signora Marisa Bronzetti, la quale ha anche ricordato il Fondo librario presso la Biblioteca Provinciale (162 opere) istituito in memoria del marito Giorgio, ideatore del premio "Guerriero di Capestrano".¹ Il pomeriggio si è concluso con la stupenda interpretazione di vari brani musicali eseguita dal coro dell'Accademia di Pescara mirabilmente diretto dal M° Pasquale Veleno, con l'accompagnamento del pianista Alberto Ortolano: un coro numeroso capace di emozionare i presenti per la bellezza e la intensità delle sue voci.

È stata, indubbiamente, una giornata memorabile.

1) Indirizzo del catalogo:
<http://213.225.206.138/easyweb/w2031/index.php?scelta=campi&&biblio=TER0R7&lang=>; nella pagina, in basso, si trova "Fondi"; selezionare "Fondo Bronzetti" e cliccare su "Esegui".

LETROJ

Corsi, concorsi e congressi

Principi generali per un Congresso

Brunetto Casini

Per un eventuale uso di futuri organizzatori di congressi, vorrei esporre la struttura logica che ho negli ultimi anni cercato di imprimere al congresso, che non è di per sé una verità assolta, ma che in pratica ha mostrato di funzionare. Fermo restando che l'ultima parola su ogni questione spetti al responsabile dei congressi, che adesso è Laura Brazzabeni, che si prenderà gli applausi se tutto viene bene, ma anche i *malaplaidoj* in caso contrario, consiglierei di tenere ben presenti questi principi. E poiché ci piace tanto fare gruppi di studio su tutto, se si vorrà farne uno sul congresso, queste considerazioni potranno esser base di studio per esso.

I punti focali del congresso sono tre:

- 1) i momenti relativi alla FEI come organizzazione (malfermo, jarambleo, kunveno de la grupoj, kunveno de la delegitoj de UEA, kunveno de la informa fako, fermo).
- 2) I due seminari principali.
- 3) I corsi.

La sezione n.1 è quella che intende attirare gli iscritti e a alla quale in linea puramente teorica tutti gli iscritti dovrebbero partecipare.

La sezione n.2 è invece quella che intende attirare la parte del nostro mondo che preferisce discutere su cosa fare al di là delle strutture dell'organizzazione; questa sezione [2] è stato uno degli elementi che ha attirato molti stranieri, non dimentichiamocelo, portando i nostri congressi a crescere di quasi un fattore 5 (da circa 70 a quasi 350). Non è nata subito perfetta: abbiamo provato all'inizio a fare tre seminari, ed abbiamo visto dall'evidenza che erano troppi: il che vuol anche dire che se sono due non debbono essere disturbati da altre cose che possano smontarli.

La sezione n.3 è quella che intende attirare coloro che, pur sentendosi vicini all'esperanto (per ideali o per contiguità familiare), ritengono di non possederlo ancora bene quanto vorrebbero. Questa sezione è nata, come altre tra le complementari che esplicherò fra breve, per spingere alla partecipazione interi gruppi familiari, contrastando quel fenomeno per cui un partner pone all'altro il dilemma "o me o l'esperanto". Anche questa parte ha ben contribuito alla crescita dei nostri congressi.

Ci sono poi alcune sezioni "complementari":

4) Le conferenze. Non tutti i nostri contributori sono disponibili a condurre un seminario che richiede grande preparazione e notevole dispendio di energie, ma molti probabili congressisti non vogliono venire solo per ascoltare gli altri. Nei congressi di partito a ciò si supplisce lasciando a ciascuno dieci minuti per dire la “sua”, noi abbiamo preferito la forma delle conferenze per soddisfare anche la necessità un po’ “di maniera” e un po’ “sostanziale” di alcuni probabili congressisti di sentirsi in qualche misura anche minima “compensati” per decidere di venire ad un congresso.

5) I concerti e gli spettacoli teatrali e filmati. Il nostro mondo è anche una società culturale – l’esperanto è nato parallelamente per rispondere al bisogno di parlare con gli altri ed a quello di dire qualcosa agli altri. Questa sezione dei congressi riconosce e dà valore formale alla cultura che da sempre tiene vivo l’esperanto.

6) Le gite. Andare in una regione italiana vuol anche dire visitarla, se si è una persona curiosa (e quasi tutti gli esperantisti lo sono, è uno dei fattori che spinge ad avvicinarsi ad una lingua non troppo conosciuta ed anzi spesso sottovalutata). A maggior ragione, se si è stranieri e si viene in Italia per un congresso, si vuole approfittare per visitarne almeno un pezzettino.

Queste sezioni “complementari” debbono non ostacolare quelle principali, come è ovvio, ed è per questo che ad esempio a Mazara si era studiato di effettuare due volte la gita a Selinunte (la domenica ed il sabato) per evitare di uccidere la Jarasembleo; quando poi questa scelta è saltata, la Jarasembleo ha visto la partecipazione di uno sparuto numero di congressisti – occorre ricordarsi di questo episodio ben bene, per evitare di ripetere errori che possono con sé trascinare conseguenze pesanti. Detto tutto ciò, approfittò per esprimere la mia opinione riguardo all’ipotesi presentata sulla gita Bicknell (del prossimo Congresso di Castellaro), che si vorrebbe “caratterizzante” per il nostro congresso di Sanremo: se è una gita di una giornata intera, andrebbe al mercoledì, se di mezza giornata, andrebbe proposta due volte, a “disturbare” parti diverse del programma che si rivolgano a pubblici in gran parte distinti, ad esempio la domenica pomeriggio (controprogrammazione della Jarasembleo) e venerdì pomeriggio (controprogrammazione delle chiusure dei seminari principali).

Corsi e Movimento

Daniele Binaghi

Girando per il mondo come mi capita di fare ultimamente per lavoro ho l’occasione di incontrare esperantisti di varie nazioni e scambiare con loro quattro chiacchiere. Spesso, mi trovo di fronte ad una situazione per certi versi simile a quella che stiamo vivendo in molte località italiane: l’età media dei membri dei gruppi locali aumenta, e il ricambio da parte di giovani (e anche giovani adulti) è limitato se non nulla. Tra (non dico quindi che sia l’unica) le motivazioni mi pare esserci la scelta di favorire sempre più internet per la somministrazione di corsi di lingua esperanto; e se tali corsi permettono sì di raggiungere interessati che, altrimenti, non avrebbero forse modo di frequentare di persona le lezioni, a mio parere non riescono a trasmettere il senso di comunità che è uno dei fattori importanti dell’idea di Zamenhof.

Ci ritroviamo quindi con (forse) più persone che conoscono la lingua, ma che, a quanto pare, non hanno poi alcuno stimolo/interesse a frequentare più o meno attivamente i gruppi locali, o gli incontri esperantisti. Qualcosa per sopperire a questo problema si sta facendo (per esempio, tramite le borse di partecipazione offerte da IEJ e FEI ai vari congressi nazionali ed internazionali), ma è poco e mi pare non risolva completamente la questione, quanto meno in ambito locale. Che l'intero sistema dell'insegnamento dell'esperanto via internet vada riesaminato? Forse va modificato il nostro approccio (al momento quantitativo più che qualitativo, a mio parere), o forse semplicemente vanno introdotti nuovi strumenti che permettano ai nuovi studenti di esperanto di sentirsi invogliati a divenire esperantisti (e a spendersi un po' per l'esperanto). Che ne pensate?

Concorso Marelli e italiani

Ermigi Rodari

Nel n° 1 di quest'anno la nostra rivista L'esperanto pubblica un interessante articolo del suo redattore sull'evoluzione della situazione italiana a causa della crescente immigrazione e di conseguenza anche su una eventuale apertura estensiva del concetto di cittadinanza a stranieri soggiornanti in Italia da lungo tempo. Soluzione che risolverebbe parecchi problemi e che, credo, siamo in molti a sostanzialmente condividere. Basterebbe modificare delle regole stabilite a suo tempo in base alla situazione di allora. Ma tutto questo non è applicabile al Fondo Marelli e l'articolo stesso lo evidenzia involontariamente quando suppone che "i requisiti siano stati decisi dal Consiglio Nazionale a suo tempo (nel 1993) e non da leggi dello Stato, immodificabili dal Consiglio". Qui invece il vincolo è ancor più rigoroso perché il necessario requisito della cittadinanza italiana è un vincolo testamentario espresso inequivocabilmente. Tutti coloro che hanno avuto la possibilità di frequentare o essere amici del compianto s-ano Pierluigi Marelli sanno che uno dei requisiti dei candidati doveva essere la cittadinanza italiana intesa come tale, e non ha senso ricamarci sopra. Lo confermano anche categoricamente il suo amico avv. Giuseppe Rossi, vivente, da lui nominato esecutore testamentario, e chi curò la realizzazione pratica delle sue volontà. Si può anche dissentire, ma così lui voleva ed i soldi sono i suoi: correttezza, anzi onestà, vuole che sia rispettata la volontà di un morto. Per me il rammarico che non si possa premiare una eventuale persona amica, e probabilmente meritevole, passa in secondo piano rispetto a quello della constatazione che il Premio Marelli solo minimamente risponde agli scopi originari perché si è invertito il rapporto causa-effetto. Convinto che l'Esperanto avesse bisogno di buoni esperantisti, che, oltre ad esaltarlo, sapessero anche parlarlo e dare risposte idonee su di esso e sul movimento, il s-ano Marelli aveva individuato giustamente nel diploma di terzo grado lo strumento che garantiva questi requisiti ma aveva peccato di ottimismo immaginando che la prospettiva di un bel viaggio del tutto gratuito attirasse un apprezzabile numero di giovani. E così il Premio anziché uno stimolo a dedicarsi all'Esperanto è diventato di solito un riconoscimento a posteriori per quelli che già si sono dedicati ad esso con altre motivazioni. Dispiace, ma anche in questo caso bisogna prendere atto.

RECEŃZOJ

Disko

Nemo propheta in patria: *Duonvoće...tutkore*

Renato Corsetti

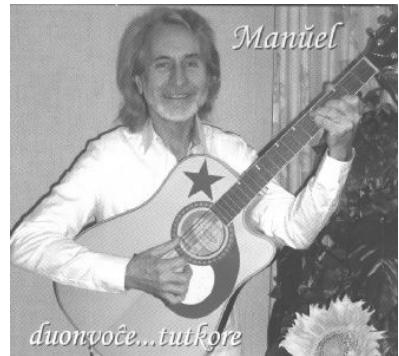
Kiu estas la profeto kaj kiu estas la patrujo? La profeto ne estas profeto, malgraŭ la longaj haroj kaj la blanka barbo, sed kantisto, Manuel Rovere. La patrujo estas Italuo, ĉar li estas esperantisto el Udino, konata al multaj kongrespartoprenantoj. Ĉi-tie mi volas paroli pri lia diskو "Duonvoće...tutkore", kiu jam ricevis laudajn recenzojn eksterlande kaj kiu estis akceptita de Vinilkosmo, la plej granda disvastiganto de muzikajoj en Esperanto. Do, kial mi parolas pri ĝi ĉi-tie en la itala Esperanto-revuo? Nur por atentigi la legantojn, ĉefe tiujn, kiuj ne havis la bonĝanon renkonti lin persone, ke Mauel Rovere sukcese portas la italan kulturon eksterlanden en esperantlingva vesto.

La italeco de la diskо elsprucas el ĉiuj flankoj. Unue la melodioj estas tiuj de mia juneco, dolēaj kaj aŭskultebaj kun plezuro. Due la kantoj estas ĝenerale tre konataj. Se mi diros al vi la titolon "*Il ragazzo della via Gluc*", tuj venos al via menso la kantisto Celentano [Čelentano] kaj tuta epoko, kiam oni detruis herbeojn por konstrui Milanon aŭ aliajn grandajn urbojn. Se mi diros al vi "*O Sole mio*" aŭ "*Torna a Surriento*", alia peco de Italuo prezentiĝas al via menso. Necesas, tamen, diri ke Manuel ne simple tradukas sed ankaŭ adaptas la tekstojn por porti novajn signifojn. Aldonu iom da "The Beatles" kaj vi havas la tutan diskon, kiun mi ĝuis de la komenco ĝis la fino. La tekstoj estas de Manuel mem sed ilin reviziis perfektaj esperantistoj kiel Nicola Minnaja kaj Rikardo Cash.

Manuel, kiel ĉiu vera esperantisto ne ambicias gajni el sia laboro por Esperanto. La profito el tiu diskо estas por la fondajo EVIDENTE, kiu kuracas senpage blindulojn.

La prezo estas € 15.00, inkluzive de Aldonvalora Imposto. Vi rajtas mendi ĝin ĉe <http://www.vinilkosmo.com//?disc=vkkd104&lng=e> Manuel ankaŭ pretas helpi tiujn, kiuj volas utiligi lian laboron kaj plukanti la samajn kantojn kaj en la diskо estas la muzikaj bazoj sen vortoj kaj kun la diskо estas libreto kun la tekstoj.

Dankon, Manuel! Tiuj, kiuj interesiĝas pri la laboro de Manuel, povas kontakti lin rekte per la ret-adreso emanuelrovere@libero.it

Manuel

Duonvoće... tutkore

Udine

Emanuele Rovere

78min. Kun tekstobrošuro

15.00 €

iei nova sento
SPAZIO GIOVANE PER I GIOVANI
http://iej.esperanto.it

Ĉiuj grandaj veroj naskiĝas
kiel blasfemoj
G.B. Shaw

IJF 2013 - Tra speranza e scommessa

Paola Nigrelli

Dopo la felice esperienza vissuta allo JES in cui mi ero sperimentata come diversamente giovane fra i giovani ecco presentarsi una nuova sfida: partecipare allo IJF ad Ostuni; in fondo i chilometri da percorrere per raggiungere la meta erano supperiù gli stessi (solo verso sud invece che verso nord) e anche la scusa non differiva di molto: avevamo deciso in ritardo, tutti si erano già organizzati con vari mezzi, e a noi non restava che tentare l'avventura in auto. Anche questa volta sembrava "detto fatto" ma in realtà una serie di contratempi capitati all'ultimo secondo avevano messo in seria discussione anche la nostra partecipazione. Per fortuna Enrico accettò il mio invito ad unirsi a noi e l'avventura verso il Salento ebbe inizio.

Viaggiammo serenamente per circa 13 ore ed arrivammo a destinazione giovedì verso le 22. Dopo aver effettuato l'accettazione e consumato una cena fredda ma buona, ci rendemmo subito conto di aver perso una consistente parte del programma culturale. Villa

Speranza (mai nome fu così adeguato) si presentava come un luogo "essenziale" ma accogliente e le note del concerto di Kim echeggiavano per tutta la struttura. Restammo a chiacchierare un po' ma ad un certo punto anche l'effetto delle numerose "redbull" bevute durante il viaggio cominciò a svanire e mi rassegnai a cedere alle insistenze di Morfeo. Il giorno dopo apprezzai subito il fatto che il programma cominciasse alle 10.30 (in certi casi 1 ora di sonno in più fa proprio la differenza) anche se, in realtà, avevamo prenotato la gita a Castel del Monte un luogo dove coesistono energie positive e negative che "fanno fare" cose strane agli esperantisti (maschi), e Barletta, magistralmente guidata da Walter assistito dall'attentissimo Michele (pronto a telefonare ai ritardatari per richiamarli all'ordine) che impegnò tutta la giornata. Alla sera dopo il concerto dei Blusengaĝigo, la *Trinko-Manĝa Nokto* con prelibatezze da tutta Europa.

Il giorno successivo dopo una mattinata trascorsa ad ammirare

le varie opportunità di lavoro offerte da "Scribus", un programma libero e gratuito ottimo per redigere riviste ma non solo, e un pranzo degno della tradizione culinaria del Salento (in realtà il programma prevedeva altri tre interventi molto interessanti) eccoci a scoprire, sempre grazie alla guida di Walter e Michele, la città di Alberobello con i suoi originalissimi trulli.

Anche allo IJF come allo JES il programma si articolava tra interventi culturali (storia dell'esperanto, analogie con altri "esperimenti" linguistici, poesia, letteratura, musica) tutti di altissimo livello, momenti di formazione (ad esempio sul programma Scribus, oppure GIMP per trattare le foto) attività ludiche come le *popoldancoj* di Kim per esempio (che ci hanno permesso di affrontare il pranzo di Pasqua senza troppe remore), ma anche visione di film sottotitolati in esperanto senza dimenticare i concerti serali di alto livello (oltre a quelli già citati: Gijom e Jomo,) anche se un po' penalizzati dalla sala acusticamente inadatta. Non

dimentichiamo la trinkejo i cui cocktail hanno sbaragliato l'abituale consumo di birra e grappa e la gufujo penalizzata dal locale un po' freddo e defilato che ha perso la sua caratteristica di "riservata intimità" quando è stata trasferita nell'atrio anche se l'offerta di vari tipi di the e dolcetti (alcuni deliziosamente decorati) è stata come sempre impagabile.

Ciò che rende un festival indimenticabile è come sempre l'atmosfera che si respira; un'alchimia frutto di organizzazione, gioco di squadra, amicizia, relazioni amorose, tanto entusiasmo e tutta l'originalità di cui il mondo esperantista è portatore. Quando da giovane partecipavo agli incontri giovanili, mi sono sempre chiesta per quale motivo ci fossero persone molto più grandi di noi che frequentavano abitualmente i nostri incontri, come Gunter ad esempio (l'ho ritrovato esattamente come me lo ricordavo solo ora il colore dei capelli sale e pepe e i lineamenti del viso un po' più morbidi lo rendono più simile all'aiutante di

Babbo Natale) ora ho capito; i giovani sono più semplici, hanno ancora tutto l'entusiasmo di chi vuole scoprire il mondo, non sono formali, cavillosi, non hanno pregiudizi... in altre parole trasmettono gioia di vivere ed energia. Devo dire danno una bella carica! Quest'anno ho partecipato all'assemblea della IEJ e ho avuto la netta sensazione di avere davanti una bella squadra! Certo una squadra che nel suo cammino ha dovuto accettare alcune dimissioni dovute ad incomprensioni, modi diversi di pensare, difficoltà nel trovare il compromesso. E se è vero che l'arte del compromesso è quella di riuscire a tagliare una torta in modo che ciascuno sia convinto di aver preso la fetta più grossa, è anche vero che costruire una squadra vincente è frutto di una sapiente miscela di professionalità, pazienza, umiltà, entusiasmo e rispetto. Io ho visto in questi ragazzi la voglia di trarre dall'esperienza esperantista tutti gli insegnamenti professionali che questa esperienza può offrire, ho visto dei ragazzi accettare ed affrontare gli imprevisti (ed in

questo festival ce ne sono stati "parecchissimi") con la consapevolezza che gli errori commessi oggi sono funzionali ai miglioramenti del domani, ho visto un gruppo di giovani desideroso di far emergere da ciascuno il meglio di sé senza porre l'accento sulle manchevolezze altrui. Spero solo che questo loro entusiasmo diventi contagioso e che loro riescano davvero a coinvolgere altri ragazzi e ad allargare la squadra in modo da non risentire del "superlavoro" che affligge da sempre gli organizzatori di questi eventi e da riuscire a diversificare le attività in modo da trovare nuove risorse!

La scommessa di questo IJF era quella di portarlo "là dove nessuno era mai giunto prima" una scelta coraggiosa che li ha messi a dura prova! Ma che, secondo me, ha dato e darà i suoi frutti; la speranza di contagiare e coinvolgere quante più persone nel sogno di Zamenhof che vede l'umanità sempre più unita alla ricerca delle similitudini, nel rispetto delle differenze!

IJF 2013 - Ricapitolando

Samanta Chittolina

Un altro anno è passato, e con esso anche l'edizione numero 37 dell'Internacia Junularo Festivalo che, ricordiamolo, si è tenuto dal 27 marzo al 2 aprile 2013 nella città di Ostuni, Puglia. Nonostante il numero inferiore di partecipanti registrato rispetto a

Cervia 2012, i riscontri da parte di organizzatori e pubblico sono stati più che positivi. Gli animi dei circa 60 partecipanti sono stati riscaldati per l'intera settimana sia dai raggi di un graditissimo sole, sia dalla cordialità dello staff di Villa

della Speranza, la bella ed accogliente struttura scelta per ospitare l'IJF 2013 ubicata nella tranquilla e verde Villanova, nel tratto di campagna che separa Ostuni dalle località balneari. Il gentilissimo e cordiale staff di Villa della Speranza ha

rifocillato le pance dei presenti in maniera assai generosa, cucinando ogni giorno squisiti pasti freschi e abbondanti. Gli ampi spazi della Villa hanno consentito lo svolgimento di numerose attività nel corso della settimana, soprattutto per quanto concerne il programma tematico e di intrattenimento. Il primo è stato contraddistinto dalle prelegoj di Giorgio Silfer, Roberto Tresoldi e Gianfranca Gastaldi, che hanno affrontato rispettivamente temi quali gli errori storici dell'esperantismo, le analogie tra la diffusione dell'Esperanto e quella delle lingue comune indonesiana (Bahasa Indonesia) e, infine, alcune riflessioni psicologiche sulle difficoltà di diffusione riscontrate dalla lingvo internacia.

La mattina spazio ai corsi di lingua Esperanto per utenti avanzati e principianti, tenuti rispettivamente da Gunter Neue e Manuela Ronco. Sul versante artistico, Nicola Ruggiero ha diretto un corso di Poesia mentre il danese Kimo ha impartito lezioni di ballo popolare. Il pomeriggio ha visto la messa in atto di diverse iniziative legate al programma di intrattenimento, oltre alle conferenze, tematiche e non, dei prelegantoj: Céline Bernard, Nicola Ruggiero e Michael Boris Mandirola.

Numerose sono state le adesioni agli eventi in calendario da parte dei partecipanti, sia tra i veterani dell'IJF che tra i novizi. Capitolo a parte meritano le gite, che hanno registrato un successo incredibile. Dai trulli di Alberobello alla magia di Castel del Monte, la residenza di caccia di Federico II, passando per la gita a Barletta in compagnia dell'esperto cicerone per l'occasione Walter Bruno, gruppestro del più giovane gruppo locale esperantista d'Italia, quello di Barletta per l'appunto. Inevitabile chiudere in bellezza le giornate con l'ausilio di un vespera programo all'altezza delle aspettative: ricorderanno tutti molto bene il concerto del danese Kimo a ritmo di fisarmonica, l'atmosfera intima e soffusa creata dal pianoforte del francese Gijom' Armide, JoMo da Tolosa, armato della sua chitarra e la novità Blusengaĝigo, gruppo italiano progressive/blues che ha contribuito a dare vita a delle vere e proprie improvvisazioni musicali sul palco.

A seguire, diskejo e danze scatenate fino alle prime luci del mattino con il supporto dei cocktail sapientemente preparati dai trinkejestroj dell'estraro IEJ. E mentre la diskejo diffondeva musica a tutto volume, in un'altra stanza di Villa della

Speranza la praghese Vlasta Pistikovà preparava ogni sera decine di tè dai gusti più disparati all'interno delle tranquille mura della gufujo, frequentata con successo da un buon numero di affezionati. Oltre ai tè provenienti dalla Repubblica Ceca, gli avventori della gufujo hanno potuto gustare diversi tipi di dolciumi, tra cui i biscotti al miele preparati da Vlasta stessa con l'aiuto di alcuni partecipanti durante un programero. Infine, come ogni IJF che si rispetti, poco prima della fine del Festival si è tenuta l'annuale elezione del Consiglio Direttivo IEJ. Per l'anno 2013/2014 il testimone della presidenza IEJ è passato da Pierre Caliari a Michele Guerrero. Il resto dell'estraro è così composto: Pierre Caliari (Vice-Presidente), Stefano di Fermo (Tesoriere), e i consiglieri Michael Boris Mandirola, Emanuele Regano, Lorenzo Scarduelli e Samanta Chittolina.

In attesa di notizie sull'Internacia Junularo Festivalo 2014, la cui sede è ancora segreta seppur in fase di contrattazione, la IEJ è già all'opera per garantire continuità e maggior solidità al lavoro svolto finora dai suoi membri.

NOVA SENTO a cura della IEJ

Redattore

Samanta Chittolina
novasento@esperanto.it

Conto Corrente Bancario
Federazione Esperantista Italiana -
Sezione Giovani
IBAN: IT84T0306234210000000932107

Cosa, Dove, Quando

Appuntamenti in agenda per maggio-giugno 2013:

Ancona, 1-4 maggio: Gli esperantisti alla Fiera di San Ciriaco

Gli esperantisti partecipano all'annuale Fiera di San Ciriaco con un banco, collocato a metà del viale della Vittoria, nei pressi dell'area Culinaria. Sarà distribuito a tutti gli interessati materiale informativo sull'esperanto.

Torino, 8 maggio: Forum tematico con Diego Fiumarella

Alle ore 20.45, al Centro Esperanto di Torino (presso il Centro Studi Sereno Regis, via Garibaldi 13), serata culturale a cura di Diego Fiumarella, con un intervento dal tema "La situazione linguistica in Alto Adige". Ingresso libero.

Milano, 18 maggio: Santa Messa in Esperanto

Alle ore 16.45, Santa Messa in esperanto nella chiesa di San Tomaso (via Broletto angolo via San Tomaso, Milano) a cura dell'Unione Esperantista Cattolica Italiana. Si ripete ogni terzo sabato del mese.

Firenze, 17-19 maggio: L'esperanto a Terra Futura

L'Associazione Esperantista Fiorentina partecipa a Terra Futura, l'annuale mostra-mercato-convegno sull'ambiente e lo sviluppo sostenibile che si svolge alla Fortezza da Basso. È previsto uno spazio espositivo con materiale informativo e corsi rapidi di esperanto.

Torino, 12 giugno: Forum tematico con Gian Carlo Fighiera

Alle ore 20.45, al Centro Esperanto di Torino (presso il Centro Studi Sereno Regis, via Garibaldi 13), serata culturale a cura di Gian Carlo Fighiera, con un intervento dal tema "La bella (Esmeralda) la bestia (Quasimodo) e Notre-Dame (V. Hugo)". Ingresso libero.

Milano, 15 giugno: Santa Messa in Esperanto

Alle ore 16.45, Santa Messa in esperanto nella chiesa di San Tomaso (via Broletto angolo via San Tomaso, Milano) a cura dell'Unione Esperantista Cattolica Italiana. Si ripete ogni terzo sabato del mese.

Corsi di esperanto in Italia a maggio-giugno 2013

Orbassano (TO): corso di primo grado

- Sede: UniTre, via dei Mulini 28, Orbassano (TO)
- Orario: tutti i venerdì, 16.00-17.00
- Durata: termina a maggio
- Per informazioni: Piermichele Giordano (piermigi@tiscali.it)

Orbassano (TO): corso di secondo grado

- Sede: UniTre, via dei Mulini 28, Orbassano (TO)
- Orario: tutti i venerdì, 17.00-18.00
- Durata: termina a maggio

- Per informazioni: Piermichele Giordano (piermigi@tiscali.it)

Biella: corso di primo grado

- Sede: ITIS-Biella (per conto della Università Popolare)
- Orario: ogni due mercoledì, 19.30-20.30
- Durata: termina a maggio
- Per informazioni: Piermichele Giordano (piermigi@tiscali.it)

Biella: corso di secondo grado

- Sede: ITIS-Biella (per conto della Università Popolare)
- Orario: ogni due mercoledì, 20.30-21.30
- Durata: termina a maggio
- Per informazioni: Piermichele Giordano (piermigi@tiscali.it)

Vercelli: corso di primo grado

- Sede: Gruppo Esperantista di Vercelli, corso Libertà 300, Vercelli
- Orario: tutti i martedì, 17.30-19.00
- Durata: termina a maggio
- Per informazioni: Piermichele Giordano (piermigi@tiscali.it)

Cigliano (VC): corso di primo grado

- Sede: biblioteca comunale di Cigliano (VC)
- Orario: tutti i giovedì, 19.30-20.30
- Durata: termina a maggio
- Per informazioni: Piermichele Giordano (piermigi@tiscali.it)

Trino (VC): corso di primo grado

- Sede: biblioteca comunale di Trino (VC)
- Orario: ogni due martedì, 20.00-21.30
- Durata: termina a maggio
- Per informazioni: Piermichele Giordano (piermigi@tiscali.it)

Trino (VC): corso di secondo grado

- Sede: biblioteca comunale di Trino (VC)
- Orario: ogni due martedì, 20.00-21.30
- Durata: termina a maggio
- Per informazioni: Piermichele Giordano (piermigi@tiscali.it)

Trieste: corso di primo grado

- Sede: Associazione Esperantista Triestina, via del Coroneo 15, Trieste
- Orario: tutti i martedì, 17.00-18.30
- Durata: termina a giugno
- Per informazioni: Elda Doerfler (339.2226936, testudo.ts@gmail.com)

Bologna: corso di primo grado

- Sede: Dopolavoro Ferroviario, via Serlio 25/2, Bologna
- Orario: tutti i martedì, 15:00-17:00
- Durata: termina a maggio
- Insegnante: Romano Bolognesi (bolognesiromano@alice.it)

Parma: corso di primo grado

- Sede: Coordinamento Provinciale Comitati Anziani e Orti, piazzale Carlo Alberto Dalla Chiesa 7, Parma
- Orario: tutti i lunedì, 16.00-17.30
- Durata: termina a giugno
- Per informazioni: Luigia Oberrauch Madella (0521.785582, silkovojo@aliceposta.it)

Parma: corso di secondo grado

- Sede: Coordinamento Provinciale Comitati Anziani e Orti, piazzale Carlo Alberto Dalla Chiesa 7, Parma
- Orario: tutti i venerdì, 17.30-19.00
- Durata: termina a giugno
- Per informazioni: Luigia Oberrauch Madella (0521.785582, silkovojo@aliceposta.it)

Firenze: corso di primo grado

- Sede: Associazione Esperantista Fiorentina, c/o Arci "Lavoratori", via delle Porte Nuove 33, 50144 Firenze
- Orario: ogni martedì, 18.00-19.30
  - Durata: termina a giugno
  - Per informazioni: Leonardo Pampaloni (telefono 334.1634452)

Firenze: corso di secondo grado

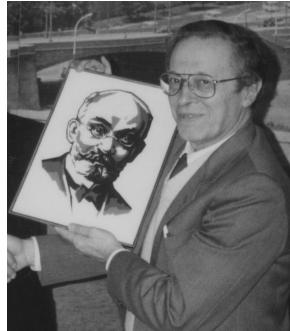
- Sede: Associazione Esperantista Fiorentina, c/o Arci "Lavoratori", via delle Porte Nuove 33, 50144 Firenze
- Orario: ogni due mercoledì, 17.30-19.00
- Durata: termina a giugno
- Per informazioni: Massimo Desideri (338.4722622)

Le segnalazioni di nuovi appuntamenti e corsi possono essere inviate a ttt@esperanto.it.

Un elenco sempre aggiornato di eventi e corsi si trova nelle pagine in rete della FEI, <http://www.esperanto.it>. Il prossimo numero della rubrica, relativo agli eventi e ai corsi di maggio-giugno, terrà conto di tutte le segnalazioni inviate in redazione entro il 20 maggio 2013.

Gastone Boragini (1931-2013)

Il Gruppo Esperantista Bolognese "A. Tellini 1912" annuncia la scomparsa di Gastone Boragini, di anni 82. Attivo dirigente del GEB, presidente per due mandati, successivamente consigliere-cassiere per oltre 13 anni; inoltre ha ricoperto per diversi anni l'incarico di attento revisore dei conti della FEI. Con la moglie Maria Teresa Campiani e la figlia Giorgia ha partecipato a incontri esperantisti, congressi nazionali ed internazionali. La sua scomparsa ha creato un grande vuoto nel movimento del GEB, della FEI e dell'UECI. Alla famiglia dello scomparso gli amici esperantisti porgono sentite condoglianze.

Avviso della Segreteria

Gli orari di apertura della segreteria sono dalle 9 alle 18 il martedì ed il giovedì. La Federazione Esperantista Italiana ha sede legale e operativa in via Villoresi 38, 20143 Milano. La corrispondenza può essere indirizzata alla sede. Telefono: (+39) 02 5810 0857. Fax: (+39) 02 3674 0711. Posta elettronica fei@esperanto.it (Indirizzo istituzionale) feisegreteria@esperanto.it (Segreteria) feilibri@esperanto.it (Servizio libri) Conto corrente bancario FEI libri, codice IBAN: IT46 H030 6909 4451 0000 0009 328 Conto corrente postale FEI, n. 37312204 codice IBAN: IT94 O076 0101 6000 0003 7312 204

Občina Izola
Comune di Isola

17a ESPERANTO-KONFERENCO de ALP-ADRIÖ
Izola – Slovenio 1-2 junio 2013

Centro por kulturo, sporto kaj manifestacioj
Izola, Ul. Oktobrske Revolucion 1

Konferenca temo:
Izola, paci kunvivejo de tri Kulturoj

Vendredo 31 majo	de la 18-a ĝis la 20-a horo	Akcepto kaj pagoj de partoprenantoj ĉe la konferenca salono
Sabato 1 junio	de 8-a ĝis la 9-a horo	Akcepto kaj pagoj de partoprenantoj ĉe la konferenca salono
	h. 9.30	Oficiala Malfermo, kun salutoj de aŭtoritatoj
	h. 10,00	Enkonduko kaj diskutoj pri la Konferenca temo; sekvos KULTURA PROGRAMO <ul style="list-style-type: none"> ŽPS - Virina Kant-grupo "FLORO EN LA HAROJ" - gvidas Marjetka Popovski; ŽPS - Virina Kant-grupo: "IVAN GRBEC ŠKEDENJ" - gvidas Silvana Gregorić; Kantoj de la du grupoj kune - gvidas Marjetka Popovski; "NEPTUNAJ LUDOJ" - gvidas Dare Brezavšek Programo de element-lernejanoj el Koper
	h. 13.30/14.00	Komuna tagmanĝo
	h. 16.00	Generala Asembleo de la Alp-Adria Komitato – diskutoj, proponoj, ks
	h. 1600	Komuna promenado kun ĉiĉeronado tra la urbo por vizito de vidindajoj kaj partopreno en loka festo: OLIVOJ, VINO KAJ FIŠOJ
Dimanĉo 2 junio	h. 10,00	Ekskurso al Hrastovlje kaj Grad Socerb Komuna tagmanĝo
	h. 17.00	Fermo de la 17-a A-A Konferenco

Pliaj informoj (aliĝilo, kostoj de tranoktejoj kaj ekskursoj k.a.) riceveblas de
Francka RIZNAR, Koprská 32, 6310 Izola, Slovenio
retadreso: fani.riznar@gmail.com

Konferenca sekretario: Edvige Ackermann nored@tiscali.it
Aliĝilojn uzendajn/sendendajn rete petu al: testudo.ts@gmail.com

-La Konkursoj de Samideano -

Internaciaj premioj pri literaturo kaj artoj

<http://iconcorsidisamideano.altervista.org/KONKURSO.html>

Subtenataj de: "Associazione Esperantisti", "Villaggio delle lettere", "&voluzionisti"

Organiza kunlaborado de Pistoja Esperanto-Grupo "Umberto Stoppoloni"

<http://www.esperanto-grupo.it/pistoja>

"MASTRAĜIO"

Senpaga konkurso de rakontarto aŭ ĵurnalisma enketado kaj fotografio

Limdato: la 22-a de oktobro 2013

EMBLEMO

"Mia ĉevalservisto raportis, ke hodiaŭ matene estis sekvestritaj la mebloj de tuta familio, kiu ne povis pagi la impostojn... Mi pagas kvindek ses pundojn, prezo, per kiu oni reduktas al mzero kaj senespero kvin homojn".

Pierre A. F. Choderlos de Laclosen "La dangeraj rilatoj"

ĈU MASTRAĜIO?

Laŭ sia ververa signifo, la mastraĝio estas la alproprigo, kiu faris tiu, kiu emisas monon, prenante la aktivan diferencon inter trudita valoro kaj la kosto por la presado de la mono. Pro la ūgrada kaj preskaŭ mistera tutplaneda manovro, ĝi tiu povo, gajni pro monpresado, iam rezervata al la reĝoj kaj poste al la registaroj, kiuj legitime reprezentas la popolon, nun definitive transiris al specifaj kaj elstaraj privatumoj, per la akiro de la CentrajBankoj. Ŝajnas, ke la nuna nacia ŝuldo kaj la malriĉigado de la popoloj havas en tio unu el la ĉefaj kaŭzoj.

TEMO

Tie ĝi ni indikas la "mastraĝion" kiel simbolon de la turmentadoj, kiuj estas truditaj de ia ajn regpovo, pro ĝiaj intrinsikaj karakterizoj, kaj de personoj, kelkfoje sadistoj, kiuj ĝin reprezentas. Perfornoj, en formo de maljustaj leĝoj; asfiksioj de la burokrateco; maljustoj de institutoj oficiale kreitaj por protekti la rajtojn de la civitanoj, sed kiuj ja povas havi senkorajn agadojn, kiuj kontraŭdiras ilian homaman principon. Senindulgaj barbaraĵoj plenultaj de bankoj, kies ekzisto havas, kiel pravigon, la subtenadon de la ekonomio, celo, kiu estas malkonfirmita de nombraj bamkrotoj plifacilitigitaj de iliaj restriktoj juste dum la krizaj periodoj. Finfine sennomaj torturoj estas frukto de kolektivaj kutimiĝoj, por kiuj ni estas iloj kaj komplicoj. Kaj ni demandas: ĉu ekspropriigi la homojn pri iliaj tempo, sereneco, ĝojo, libero entrepreni, havi avantaĝojn de la laboro, estas neeviteble? Senigi ilin je libera ĝuo de la naturo, kies poluado estas neeble eviti esti kunkolpuloj, estas necesajo intrinseka en la civila vivado? Ĉu la persistado kaj akrido de la dramo de turmentita kaj riskoplena pluvivo, estas kaŭzata de sankapablo pri projektado kaj organizado, aŭ objektivaj malfacilajoj, aŭ ia perversa plano? Ĉu ekzistas la Sinjoroj de la Malsato kaj la Sinjoroj de la Tempo? Kaj kiu povus esti ilia vera celo? Se la Sinjoroj de la Malsato kaj la Sinjoroj de la Tempo ekzistas, kiuj estas la ankoraŭ nun nesonditaj dinamikoj de ilia psikologio, malsame evoluinta preter nia imago? Ĉu la temo ne interesas al la artistoj?

KIU RAJTAS PARTOPRENI

Ĉiuj plenkresuloj el nia planedo

KIAMANIERE ONI PETAS PARTOPRENI

Fako A: RAKONTARTO AŬ JURNALISMA ENKETADO

Verkante historion, esence veran, aŭ ĵurnalistan skribajon; pure fantazian rakonton aŭ teatran verkon. Sufiĉas sendi kvin ĝis dek paĝojn kun preskaŭ dumil tajperoj por paĝo, inkluzive spacoj, per retmesaĝo al: <samideano@hotmail.it>.

Fako B: FOTOGRAFIO

Estas ankaŭ bonvenaj fotoj kapablaj ilustri la temon, kiuj povas portreti realaĵojn, aŭ fantastajn kunmetaĵojn, kiuj havu elvokivan kaj simbolan forton. Same kiel la literaturaj verkoj, ankaŭ la fotoj devas esti neeldonitaj kaj same senditaj interrete, en altdintingkapabla formo. Bonvolu sendi tri ĝis kvin (maksimume) fotojn al: <samideano@hotmail.it>.

Por demandi eventualajn klarigojn, peti aliforman aliĝilon, kaj rimarkigi iajn ajn erarojn: villaggiodellelettere@hotmail.it

La verkoj devos alveni antaŭ la 22-a de oktobro 2013.

LA LINGVO

La verkoj povos esti en la itala lingvo aŭ Esperanto. Ĉi tiu konkurso povas ankaŭ esti konsiderata kiel la konkreta demonto pri la granda komunikmalfacileco inter la homoj ankoraŭ nun ekzistanta. Kvankam en multaj landoj oni obstinas antaŭenpuŝi la adopton de eksterlanda lingvo, neniam okazos, ke tiu nura lingvo estu plivastigita al ĉiuj civitanoj de la tuta mondo, ankaŭ ne en la kazoj, en kiu oni devigu ĝin per senprecedenca perforto, ĉar ĝi, apartenante al unu popolo, povas nur kaŭzi dominadon, kiel tio estas vaste dokumentita. Same kiel Esperanto nun helpas nin porti nian mesaĝon al ĉiuj anguloj de la mondo, per malgranda peno ĝi povus solvi definitive ĉi tiun problemon mondskale.

PREMIOJ

Al ĉiuj aŭtoroj de la fotoj kaj skribajoj elektitaj estos donacitaj: de la Itala Esperanto-Federacio, Esperantitala vortaro; de Eva-Eldonoj, lernolibro pri Esperanto. Krome ili havos dek kopiojn de la realigita libro kaj rekompencojn. Ili estos avertitaj dum iom da tempo antaŭ la tago de la premiado, kiu estos solena. La elektado de la venkintaj verkoj estos neapelaciebla.

REALIGO DE LA LIBRO

KOLEKTO

La minimuma celo estas kolekto de rakontoj, ilustrita de la elektitaj fotoj

ROMANO: "ABSOLUTA KOMPLOTO: LA MASTROJ DE LA TEMPO"

Samideano klopodos refari tiun grandfaron, kiun li jam plensukcese efektivigis (en la antaŭa konkurso: "Kiu konis sinjoron Bosko Nedelkoviĉ?"), redaktante romanon laŭ la sekva maniero. Kun la antaŭa konsento de la elektitaj aŭtoroj kaj per ilia kunlaborado, li disolvos rakontan plekton por krei strukturplenan romanon, kiu titoliĝos "Absoluta komploto: la Sinjoroj de la Tempo". Laŭ tio, kion ni jam diris, Samideano jam spertis tion, kune kun dek kvin aŭtoroj, realigante "Kiu konis sinjoron Bosko Nedelkoviĉ?", kiu jam estas eldonita. La traduko al Esperanto de ĉi tiu verko estas nun en rekontrolstadio kaj estos eldonita kiel eble plej baldaŭ. Por kromaj informoj: <http://iconcorsidisamideano.altervista.org/>

ANTAŪPAROLO DE LA ROMANO

Samideano jam hipotezis komencan ĉapitron de la romano, kiu, tamen, ankaŭ se ĝi povas doni kroman pušon al la fantazio galopado, ne estas devigema; kaj ĉiuj aŭtoroj estas plene liberaj en la teminterpretado. La tiesa legado estas ebla ĉe la paĝo "Antaŭparolo":

<http://iconcorsidisamideano.altervista.org/ABSOLUTAKOMPLOTO.html>

ALIĜILO

Kara aŭtoro, per la sendo de la aliĝa formularo vi akceptas la jenajn regularon kaj partoprenmanierojn, vi deklaras, ke via verko estas via kreaĵo kaj vi posedas ĉiujn ĝiajn rajtojn, krome vi akceptas la traktadon de viaj personaj elementoj, laŭ la reguloj antaŭfiksitaj de la leĝdona dekreto 169/03 de la Itala Respubliko kaj de nun vi permisas la eventualan publikigon de via verko. En la aliĝilo ĉeestu la jenaj informoj: Pseŭdonimo (ne deviga). [Ĉiuj sekvas elementoj estas devigaj] Familia nomo, Persona nomo, Naskiĝdato, Adreso (nacilingve en latinaj literoj), Poštoko, Urbo, Lando, Tel. (kun landa prefikso), Portebla, Retadreso, Titolo de via verko, Tipo de verko (rakonta, fotografa, teatra, ĵurnalisma), Subskribo

**PREMIO “GIORGIO CANUTO”
PER TESI DI LAUREA
IN INTERLINGUISTICA ED ESPERANTOLOGIA**

IV edizione

Si indice per l'a.a. 2012-2013 la quarta edizione del concorso per la migliore tesi di laurea (triennale e specialistica) discussa in una università italiana negli ultimi tre anni accademici: il premio è dedicato al Prof. Giorgio Canuto, già magnifico Rettore dell'Università degli Studi di Parma dal 1950 al 1956 e Presidente Internazionale del Movimento Esperantista dal 1956 al 1960.

Al primo vincitore sarà assegnato un contributo di € 150, e un riassunto del suo lavoro sarà ospitato in forma di articolo sulla rivista *Inkoj*. La Giuria si riserva di valutare ulteriori lavori degni di pubblicazione, e trovare loro degna collocazione.

La giuria è individuata nelle persone dei Professori Fabrizio Pennacchietti, Università degli Studi di Torino, Presidente; Davide Astori, Università degli Studi di Parma, Segretario; Paolo Valore, Università Statale di Milano, Direttore di *Inkoj*.

La partecipazione è gratuita. Si concorre inviando una copia cartacea del lavoro a: Associazione Esperanto “GIORGIO CANUTO”, c/o Madella Oberrauch, via Prampolini 8 – 43122 PARMA e una digitalizzata a: silkovojo@aliceposta.it entro il 15.07.2013. Per informazioni è possibile telefonare allo: 0521.785582.

L'operato della giuria è inappellabile.

La premiazione è prevista per l'ottobre 2013.

Oni anoncas por la jaroj 2012-2013 la kvaran fojon de la konkursو pri la plej bona doktora (trijara kaj faka) disertacio diskutita en iu itala universitato dum la lastaj tri universitataj jaroj: la premio estas dediĉita al Prof-ro Giorgio Canuto, jam Rektora Mosto de la Universitato de Parmo de 1950 al 1956 kaj Prezidanto Internacia de la Esperanto-Movado de 1956 al 1960.

Al la unua venkinto estos asignita kontribuo de € 150, kaj resumo de lia/ŝia verko estos gastigita en formo de artikolo sur la revuo *Inkoj*. La juĝantaro tenas por si la rajton taksi pluajn verkojn indajn je publikigo, kaj trovi al ili taŭgan lokiĝon.

La juĝantaro konsistas el la Profesoroj Fabrizio Pennacchietti, Universitato de Torino, Prezidanto; Davide Astori, Universitato de Parmo, Sekretario; Paolo Valore, Ŝtata Universitato de Milano, Direktoro de *Inkoj*.

La partopreno estas senpaga. Oni konkuras sendante paperan kopion de la verko al la adresо: Associazione Esperanto “GIORGIO CANUTO”, c/o Madella Oberrauch, via Prampolini 8 – 43122 PARMA, kaj samtempe digitigitan kopion al la retadreso: silkovojo@aliceposta.it ene de 15.07.2013. Informoj riceveblas ĉe: 0521.785582.

La juĝantara taksado estas nepriapeliciebla.

La premiado okazos en oktobro 2013.